

Type monitoring

Schietfuikenvisserij – een fuik voor meerdere weken in het voorjaar en het najaar (maart – mei en september-november, 2x12 weken)

Zalmsteken – een fuik specifiek voor salmoniden voor meerdere weken gedurende het jaar in de oneven jaren (Volgens planning in week 1 t/m 4, 9 t/m 14, week 21 t/m 26, week 41 t/m 46 en week 51 t/m 52 maar uitloop is soms mogelijk).

Doel van de monitoring

Het doel van monitoring is het registreren van toestand van trekvisen en andere vissoorten, een trendmonitoring. Bij een trendmonitoring is het noodzakelijk om jaarlijks (of 2 of 3 jaarlijks) de activiteiten en of de vangtuigen op dezelfde wijze, op de zelfde locaties en op dezelfde wijze te plaatsen en te behandelen. Alleen dan kan er een meerjarige trendmonitoring worden uitgevoerd. De vangsten worden onder andere gebruikt om de toestand en waterkwaliteit van het waterlichaam te bepalen in het kader van de Europese Kader Richtlijn Water en voor het aalbeheer in het kader van de verplichtingen die voortvloeien uit het Europese Aalbeheerplan. De opdracht voor deze monitoring wordt uitgevoerd in opdracht van het ministerie van LNV en Rijkswaterstaat in het kader van de MWTL en de Wettelijke Onderzoek Taken.

Fuiken – schietfuiken en zalmsteken

De fuiken worden voor monitoring van (trek)visen geplaatst. Alle vangst wordt na verwerking (soortdeterminatie, aantallen en eventueel lengtemetingen) levend teruggezet in het vangstwater tenzij aanvullend onderzoek noodzakelijk is. Deze trendmonitoring wordt ingezet voor soorten als houting, zalm, forel, aal waarbij de monitoring op zichzelf geen negatieve effecten op de populatie mag hebben. In dit type monitoring wordt slechts een klein, maar representatief, deel van de populatie gevangen. Omdat de vangst weer levend worden teruggeplaatst zijn de effecten op de populatie nihil tot verwaarloosbaar waarbij het ongerief voor de visen zich beperkt tot een tijdelijke vangstperiode. De schietfuiken worden onder normale rivieromstandigheden geplaatst op circa 3 meter (2-4m) diepte en staan circa 10 meter uit de kant. Het betreffen hier 'schietfuiken', dit zijn fuiken die op de bodem visen vangen en geschikt voor de riviervisserij vanwege de sterke stroming. Bij voorkeur worden de schietfuiken in de stroming geplaatst tussen kribvakken. De fuiken worden kenbaar gemaakt aan de oppervlakte door boeien voor de veiligheid van o.a. scheepvaart. Bijvangsten van duikende vogels of zoogdieren (zoals otters) zijn met dit type fuik op deze locatie niet bekend maar worden ook niet verwacht. Enerzijds omdat de fuiken diep zijn en uit de oever staan, maar ook omdat de fuiken zichtbaar zijn voor zichtjagers door de relatief fijne maaswijdte (30-20-20mm maaswijdte). Het plaatsen van 'ontsnappingsgoten' (bijvoorbeeld een PVC buis die naar de oppervlakte gaat), is vanwege de sterke stroming en veiligheid van de scheepvaart niet mogelijk. Fuiken zouden kunnen losraken en terecht kunnen komen in scheepschroeven. De zalmsteken zijn specifieke vangtuigen die een grotere maaswijdte (120, 80 en 50mm maaswijdte) hebben voor het vangen van salmoniden (zalmen en zeeforellen). Deze fuiken staan ook circa 10 meter uit de kant. Ook hier zijn bijvangsten van duikende vogels of zoogdieren (zoals otters of bevers) op deze locatie niet bekend. Het plaatsen van een stopgrid/keerwants in beide typen fuiken is om meerdere redenen niet wenselijk. Allereerst worden bepaalde grotere trekvisen (doelsoorten van de monitoring) door de stopgrid/keerwants niet meer gevangen waardoor er geen betrouwbare monitoring meer kan plaatsvinden. Het zou betekenen dat we een onderschatting geven van de staat van bepaalde vissoorten omdat we ze niet meer vangen, niet omdat ze er niet meer zitten.. Het wijzigen van de fuiken door het plaatsen van een stopgrid of een keerwants betekent een trendbreuk waarmee de reeds bestaande gegevens niet meer vergelijkbaar zijn en daarmee 'waardeloos'.